ธรรมสวัสดี

DHAMMA SAWASDEE | e-MAGAZINE

24 DECEMBER 2020

2

คนเอาถ่าน
เพื่อนร่วมทุกข์
หลุมหลบภัย covid-19
ใบโพธิ์ใหม้แต่ใจยังมีพุทธะ

Community learning •

เติบโตจากกองไฟ...พลังแห่งการเปลี่ยนแปลง
มรดกจากกองไฟ...คุณค่าทางใจที่ยังงอกงาม

เผยแพร่ธรรมะ

© ไฟไหม้เห็นอะไร ?

- การตั้งหลักที่ทำให้เราไม่ประมาท
- ความกล้าหาญที่จะไม่ทำเหตุของความประมาท
- ทรัพย์ภายนอกสูญเสียได้ แต่ทรัพย์ภายในคือสิ่งที่ทุกคนต้องรักษาและทำให้เกิดมีขึ้นเสมอ
- เห็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา
- เมื่อเจอทุกข์จงรักษาใจ ดั่งสายน้ำฉ่ำเย็น
- ไม่ว่าจะเกิดอะไรถ้าเราถักทอกันมันก็จะมีประโยชน์
- สุขทุกข์เป็นสากล ไม่มีอะไรสุขตลอดไป ไม่มีอะไรทุกข์ตลอดไป
- จงเยือกเย็นอยู่ในภาวะของชีวิตที่สับสน
- แม้ไฟจะไหม้ แต่สิ่งที่เราเรียนรู้มายังบันทึกอยู่ในใจเราเสมอ
- ไม่มีอะไรแน่นอน เกิดแล้วจะดับเมื่อไหร่ก็ได้ จงใช้ชีวิตให้มีค่า

เติบโตจากกองไฟ...พลังแห่งการเปลี่ยนแปลง

พลังแห่งการเปลี่ยนร้ายกลายดีคือการที่เราต้องมีพลังที่จะใช้ปัญญาทำให้คนที่อยู่ข้างหน้าทำงานอย่างมีคุณค่าได้ในทุกมิติ ด้วยการถอดถอนอคติจากการมองในมุมของเรา แล้วเข้าไปเปลี่ยนร้ายกลายดี เพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่เสียหายและทำให้คนใช้เครื่องมือทุกอย่างทำงานอย่างมีสติปัญญาเพื่อให้เครื่องมืออันหลากหลายนี้เป็นนวัตกรรมที่มีประโยชน์ เพราะมีนวัตธรรมคือใจที่ปราศจากอคติ มาเป็นเครื่องกำกับให้นวัตกรรมออกไปทำหน้าที่ได้อย่างเป็นประโยชน์สูงสุดต่อโลก

แตะที่ภาพเพื่อรับชมวิดีโอตั้งแต่เพลิงที่โหมกระหน่ำจนไฟดับ

ชีวิตไม่ได้มีแต่ความสูญเสีย เพราะทุกการสูญเสียจะทำให้เราเติบโต ถ้าเราสามารถดำเนินชีวิตอยู่ด้วยสติและปัญญา ที่จะให้ความทุกข์นี้เป็นปุ๋ยที่จะทำให้เราเติบโตต่อไป

มรดกจากกองไฟ...คุณค่าทางใจที่ยังงอกงาม

ญเสียแต่ไม่เสียศูนย์ เรายังคงงอกงามและเติบโตได้เพราะเรามีเพื่อนร่วมทุกข์ที่วันนี้ทุกคนกลับมาเป็นหัวใจเดียวกันและพันมือ ถึงไม้จะไหม้แต่ใจยังไม่ล่มสลาย เราจึงท้าทายให้แต่ละคนลองค้นมรดกจากกองไฟที่เป็นปัญญาซึ่งทำให้เราใช้ชีวิตอยู่อย่างไม่ประมาทขาดสติ

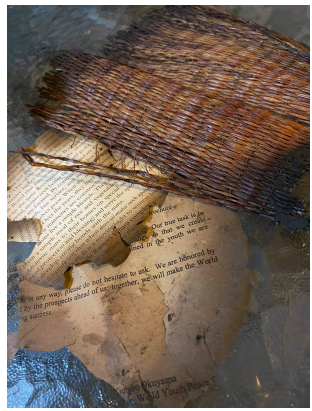
แตะที่ภาพเพื่อรับชมวิดีโอสภาพหลังไฟไหม้และนิทรรศชีวิต

“แม้หนังสือเล่มนอกจะถูกเผาไป แต่หนังสือเล่มในที่เป็นสติปัญญาของเรายังอยู่ อวิชชาที่เป็นไฟก็จะไหม้ใจเราไม่ได้ นี่คือ...มรดกจากกองไฟที่มอบให้ทุกคน”

ใบโพธิ์ไหม้...แต่ใจยังมีพุทธะ

สัญลักษณ์ของพุทธะแม้ไฟจะเผาไหม้จนสีเปลี่ยนแต่ว่ารูปลักษณ์ก็ยังคงเป็นใบโพธิ์ที่ยังคงอยู่ คุณค่าของใบโพธิ์ซึ่งเป็นดั่งสัญลักษณ์ของการตื่นรู้และเบิกบานก็ยังคงอยู่ ใบโพธิ์จึงเป็นครูที่สอนให้เรามองเห็นธรรม

บนกองเถ้าถ่าน จิตวิญญาณยังคงอยู่
ห้องเอยเคยให้ความรู้ แม้เป็นเพียงอู่เก็บข้าวเก็บของ
พระเพลิงผลาญจนหมดสิ้น แต่ได้กลิ่นเจ้าร่ำร้อง
ยังบรรเลงเป็นทำนอง ตามครรลอง ของเคยทำ
หนังสือ...ร้องเรื่องราว ไม้เคยขาวก็ดำขำ
ปูนปั้นขานลำนำ ทุกสิ่งล้ำค่าเคยมี
สิ่งที่จรจากพราก บอกไม่ยาก แม้เปลี่ยนสี
หากใจยังขาวดี จิตที่มี สื่อถึงกัน
คิดถึง คือคิดถึง ห้วงคำนึง อยู่ในฝัน
ลาแล้ว ไม่แล้วกัน ซ่อมสร้างสรรค์แลแต่งเติม
ทุกสิ่งเล่าเรื่องต่อ ตำนานก่อต่อความเสริม
ยิ่งใหญ่ไปกว่าเดิม เพราะที่เพิ่มคือ...วิชชา

https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=10221539048040100&id=1069035736

(คลิกที่ลิงก์เพื่อดูเรื่องราวของเหตุการณ์จริง ในขณะที่มาเยือนเสถียรธรรมสถาน)

เช้าวันนั้น ได้ยินข่าวไฟไหม้ที่เสถียรธรรมสถาน แต่ไม่ตกใจ แค่รับรู้ เพราะเชื่อว่าทุกท่านเอาอยู่ ไม่รู้ทำไม...จึงไม่ตกใจ หรือ

เข้าใจในสิ่งที่มากระทบเราทุกวันๆ มันไม่ใช่ตกใจ แต่เป็นความห่วงใยมากกว่า และตามข่าว จนทุกคนหมายถึงศิษย์สาวิกาสิกขาลัย นัดกันไปหาคุณแม่ อาจารย์ท่านแม่ชีศันสนีย์ เสถียรสุต ซึ่งเมื่อมีนัดมาก็ไม่มีปฏิเสธ เราตกลงทันทีว่าต้องรีบไปหาคุณแม่ เช้าอีกวันเราได้เดินกลับเข้าไปในเสถียรธรรมสถาน รู้สึกว่าไฟไหม้ทำอะไรเราไม่ได้ ย่างเท้าก้าวแรกก็ยังเหมือนเดิม คือเกิดความสุขสงบและมีความสุขจนเดินไปหาคุณแม่ ภาพแรกที่เห็นคือท่านอยู่ท่ามกลางคนทำงานนายช่างทั้งหลาย ที่ทั้งขับรถแมคโคร ทั้งขุด คราด ค้นหา ตัดต้นไม้ที่ไหม้จนแห้ง อาจารย์ท่านแม่ชีศันสนีย์ เสถียรสุต อยู่ท่ามกลางบุคคลเหล่านั้น ท่านยังคงแข็งแกร่งคุมงานและถ่ายทำทั้งวิดีโอและภาพนิ่งซากต่างๆ เพื่อเก็บเป็นหลักฐาน เรายิ้ม...เพราะไม่ว่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น ท่านก็ยังเป็นแรงบันดาลใจของเรา ดูสิ โรงเก็บของสำคัญหายไปทั้งโรง ท่านยังยิ้มแย้ม มีพลัง สั่งการ จนหันมาเห็นเราก็เรียกเข้าไปและเราก็เลยถ่ายรูป...หลักฐานไปด้วย

พื้น...เต็มไปด้วยเศษซากสีดำ สิ่งของที่ไหม้ไฟก็แข่งกันดำ ท่อนไม้เปลี่ยนเป็นกองไม้สีดำ ต้นไม้รายรอบมีร่องรอยของการโดนความร้อนแต่ยังล้อลมพัดให้เย็น เราถ่ายรูปไปก็รับรู้ เรียนรู้ไป ว่านี่เองคืออัคคีภัย รู้สึกตื่นเต้นเมื่อเดินอยู่บนอัคคีภัย แต่รู้สึกใจเต้นด้วยความใจหายว่า นี่คือโรงเก็บของสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือที่มีคุณค่า รูปปั้น องค์พระ ของประดับคลาสสิก วัตถุสำคัญและไม้ที่เก็บรอไว้ซ่อมแซมเรือนไทยที่เก่าไปตามกาลเวลา...ทั้งหมดอยู่ในท้องของพระเพลิง คงจะจุกมากกว่าอิ่ม เพราะข้าวของต่างๆ นั้นมีคุณค่าเกินกว่าข้าวของ...แต่คุณแม่ท่านบอกว่า...สูญเสีย แต่ไม่เสียศูนย์... ทำให้เราทบทวนได้ว่า ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับชีวิต สติจะต้องคงมั่น เกิดปัญหา ต้องมีปัญญา เพื่อแก้ไข จงอย่าฟูมฟาย เพราะอะไรจะเกิดมันก็ต้องเกิด เราคิดว่านี่คือบทเรียนธรรมชาติ ดิน น้ำ ลม ไฟ ประกอบสี่ธาตุเป็นโลกเป็นเรา ไม่เจอนั่น ก็อาจเจอนี่ ไม่เจอนี่ ก็อาจเจอนั่น เมื่อเจอมากระทบ เราต้องไม่กระเทือน คุณแม่ท่านได้คุยกับพวกเรา ไลฟ์สดด้วยกันหลายคน แล้วก็ทานข้าวด้วยกันหลายคน เป็นวันที่มีความสุขมากที่สุดเพราะคุณแม่ท่านให้เกียรติพวกเรา ‘เป็นเพื่อนร่วมทุกข์’

ในโอกาสนี้ อาจารย์ท่านแม่ชีศันสนีย์ เสถียรสุต ท่านให้พวกเราเก็บของที่โดนไหม้ไฟแล้วลองบอกว่าเราคิดยังไง...เราก็เดินมองไปตามพื้น มันเยอะแยะ ล้วนดำๆ ก็เห็นเศษเสื่อชิ้นหนึ่ง นอกจากหนังสือที่โดนไหม้ไฟแล้วจำนวนมาก เราหยิบเศษเสื่อขึ้นมา ซึ่งเมื่อคุณแม่ท่านให้แต่ละคนบอกว่าคิดอย่างไรจึงเก็บมา

สำหรับเรา เรามองเห็นเศษเสื่อนี้มันมีเรื่องราว ตั้งแต่กว่าจะมาเป็นเสื่อก็มาจากต้นไม้ กว่าจะมาเป็นต้นไม้ก็ต้องผ่านฤดูกาลและเหตุการณ์มากมายกว่าจะโต โตเป็นที่อาศัยของนกกา โตพอจะให้ร่มเงาให้สายลมพัดผ่านและส่งลมให้โลกเย็นสบาย โตพอที่จะสละตนให้นำร่างไปทำประโยชน์ และบางต้นไม้ก็ถูกนำมาเข้ากระบวนการจนถักทอเป็นเสื่อ แล้วเสื่อนี่ก็มีประโยชน์มากมาย...มากมายมาก่อนจะโดนไฟไหม้ แต่ก็ยังทิ้งร่องรอยของการถักทอไว้...เราก็เลยคิดว่าอะไรที่มันเป็นเส้นแตกๆ มันนั่งทับไปก็อาจมีอะไรทิ่มตำหรือเจอความแฉะ ความสกปรก แต่เมื่อเกิดการถักทอ มันจึงปลอดภัยขึ้น ก็เหมือนเราทุกคนหากประสานกันเสมือนการถักทอ มันจึงจะแข็งแรงและก่อเกิดประโยชน์ให้กับคนอื่นๆ พวกเราเป็นเสื่อที่มีคนมาใช้สอย แม้ไฟไหม้ไปร่องรอยของการถักทอของพวกเราก็ยังไม่ไหม้หมดไป...ยังปรากฏอยู่และนำไปเย็บประดับกระเป๋าหรืออะไรๆ ได้อีก มันดูเท่แน่นอน และจากวันนี้ก็คงจะขอเป็นไม้เล็กๆ ที่แปรสภาพเป็นเส้นเส้นหนึ่งที่พร้อมไปร่วมอยู่ในกระบวนการถักทอ ก่อความสำเร็จให้กับงานใดๆ ของเสถียรธรรมสถานต่อไป

ก็เขียนจากใจค่ะ

พิไลวรรณ บุญล้น

ผู้ได้รับโอกาสให้เป็นศิษย์อาจารย์ท่านแม่ชีศันสนีย์ เสถียรสุต

ม้าพยศ...คนเอาถ่าน

คนเอาถ่านคือคนที่มีปัญญาจัดการกับสิ่งของที่สูญเสียไป คนที่ปราบม้าพยศได้คือคนที่สามารถจัดการกับอคติที่สร้างความทุกข์ให้กับชีวิตได้ อคติเพราะเกลียด อคติเพราะรัก อคติเพราะสงสาร อคติเพราะเขาเคยดีกับเรา อคติเหล่านี้ก็เปรียบเสมือนม้าพยศที่คอยขบกัดชีวิตของเรา

แตะที่ภาพเพื่อรับชมวิดีโอวิธีปราบม้าพยศ

“อคติเป็นอวิชชาคือความไม่รู้เท่าทัน สิ่งนี้ทำให้เราสร้างความปรุงแต่งของความไม่รู้แล้วไปสร้างภพชาติแห่งทุกข์”

คนเอาถ่าน เป็นคำพูดที่มีพลังจากพระเดชพระคุณพระธรรมโพธิ-วงศ์ เจ้าอาวาสวัดไทยพุทธคยา ที่มีต่อ ท่านแม่ชีศันสนีย์ เสถียรสุต เมื่อท่านหยิบสิ่งของสีดำเป็นถ่านขึ้นมาพิจารณาที่มาของสิ่งเหล่านั้นว่าได้แสดงธรรมแม้ในยามที่เหมือนไร้ค่า คนเอาถ่านคือคนที่ลงมือทำด้วยปัญญาอย่างไม่นิ่งดูดายเหมือนในนิทานชาดกที่เล่าถึงนกกระจาบที่คาบน้ำทีละหยดไปดับไฟป่า สร้างแรงบันดาลใจให้นกทั้งฝูงรวมพลังกันจนทำให้ไฟที่โหมอยู่ก็สงบลงได้ เปรียบเสมือนสังคมของเราที่ร้อนอยู่ด้วยเพลิงโทสะอันมาจากไฟสุมใจคืออคติ หน้าที่ของนกตัวเล็กๆ อย่างเราคือไม่ยอมจำนนแล้วคิดว่าเราทำอะไรไม่ได้ แต่จงเริ่มจากการมีปัญญาที่จะดับไฟแห่งอคติในใจ เมื่อใดที่เรามีปัญญา ขยะก็กลายเป็นทองคำได้ คนเอาถ่านที่มาช่วยกันฟื้นฟูเสถียรธรรมสถานจากกองไฟจึงช่วยกันค้นหาธรรมจากกองเถ้าถ่านมาถ่ายทอดเป็นนิทรรศการจากกองเพลิง จึงขอเชิญชวนทุกท่านที่พร้อมจะมาค้นหาถ่านมาเป็นคนเอาถ่านกับพวกเราได้ทุกวันที่เสถียรธรรมสถาน ถนนวัชรพล กรุงเทพมหานคร

หลุมหลบภัยจาก Covid-19

พึ่งตนเองได้ให้คนอื่นเป็นคือความปลอดภัยที่เราทุกคนสร้างให้กับตนเองได้เมื่อต้องเจอกับภัยของ Covid-19 เสถียรธรรมสถานมีประสบการณ์กับการตั้งรับกับสถานการณ์การระบาดในเมืองไทยเป็นครั้งแรก เป็นการตั้งรับที่ทำให้คนกลับมาพึ่งพาตนเอง เมื่อพึ่งพาตนเองได้แล้วก็ให้แบ่งปันให้ผู้อื่น

หุบเขาโพธิสัตว์ เสถียรธรรมสถาน 2 จึงเร่งพัฒนาองค์ความรู้ในการพึ่งพาตนเองในเรื่องการปลูก ปรุง แปร ปัน และเปลี่ยน เพื่อนำองค์ความรู้ที่ใช้ปุ๋ยที่ปลอดภัยไม่ใช้เคมี เป็นเสมือนหลุมหลบภัยที่สร้างความมั่นคงทั้งทาง กาย ใจ และเศรษฐกิจให้กับผู้ที่กำลังเดือดร้อนเมื่อต้องเจอกับการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ในสถานการณ์ Covid-19 จนถึงปัจจุบันนี้เมื่อสถานการณ์ Covid-19 กลับมาอีกครั้ง เราก็พร้อม

แล้วที่จะทำให้บ้านทุกหลังเป็นหลุมหลบภัยที่ปลอดภัยของแต่ละครอบครัวได้

ภาวนากับการปลูกผัก จากแปลงผักแปลงแรกตอนนี้เรามีองค์ความรู้ในเรื่องการปลูกผักที่ปลอดภัยพร้อมกับผลผลิตอีกมากมายที่เกิดจากการปลูกพร้อมกับการภาวนา เพราะแม่ชีลงมือปลูกผักเองไปพร้อมกับการสวดมนต์

ภาวนากับการดูแล จากไก่ตัวแรกจนวันนี้เรามีลูกไก่ที่เกิดใหม่อีกหลายรุ่น

ภาวนากับดิน น้ำ ไฟ ลม เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและประหยัดที่สุด

นี่เป็นเพียงตัวอย่างบางส่วนขององค์ความรู้ที่เกิดขึ้นในช่วงปีที่ผ่านมา ที่จะบอกได้ว่าจะเป็นอีกหนึ่งต้นแบบของการสร้างหลุมหลบภัย Covid-19 ภัยที่มนุษย์ไม่ได้อยากให้เกิด แต่เมื่อเกิดแล้วเราจะบริหารจัดการกับสิ่งที่เราต้องเผชิญอย่างไร...นี่คือปัญญา

ทุกคนเป็นเหมือน...เพื่อนร่วมทุกข์

ทุกคนเป็นเพื่อนที่มีค่ากลับมาเป็นเหมือนหยดน้ำเล็กๆ ที่พรมใจของทั้งตนเอง ผู้อื่น และคนที่ได้รับความเดือดร้อนเช่นพวกเรา และทุกครั้งที่มีคนเข้ามาเป็นเพื่อนร่วมทุกข์ หัวใจของพวกเราก็ชุ่มชื่น และขอบคุณต่อมิตรภาพและทุกความปรารถนาดีที่มีต่อกัน

พี่เบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์ ส่งใจให้เสถียรธรรมสถาน

พี่เบิร์ดเป็นหนึ่งในหัวใจเดียวกันและพันมือ ที่ส่งกำลังใจมาทันทีเมื่อทราบถึงเหตุการณ์อัคคีภัยที่เกิดขึ้นกับเสถียรธรรมสถาน

แตะที่ภาพเพื่อรับชมวิดีโอ

“บ้านของเราได้รับความเดือดร้อน ไฟไหม้บ้านที่เราได้เคยร่วมสุข คือเบิร์ดไม่ได้อยากจะบอกว่าเป็นการร่วมทุกข์ เพราะสำหรับเบิร์ดกับที่นี่แล้วมีแต่ร่วมสุขกันมา เมื่อบ้านของเราได้ถูกทำลายไปด้วยไฟ เราก็อย่าเสียใจไป แต่เบิร์ดอยากมาชวนพวกเราให้มาปฏิบัติธรรมกันเยอะๆ ช่วยกันนำออร่าดีๆ ของพวกเรามาทำให้สถานที่แห่งนี้กลับมางดงามและเป็นที่ที่ให้พวกเราได้พึ่งพิงต่อไป”

ความรู้สึกของพุทธสาวิกา

บาตรไหม้...หัวใจตื่น

ฉันได้เห็นบาตรที่เมื่อครั้งยังเป็นพุทธสาวิกา ตอนนั้นฉันใช้บาตรนี้รับอาหารและรับปัจจัยต่างๆ ครั้งนั้นยังเป็นบาตรสีเงินวาววับใหม่เอี่ยม วันเวลาพัดผ่านพาเปลวไฟร้อนแรงลุกโชนขึ้นมา จากบาตรที่เคยอยู่คู่กายนักบวชทุกคน กลายเป็นบาตรสีดำขี้เถ้าเขรอะจากกองเพลิงสีแดงที่ปะทุขึ้นในวันที่ 17 ธันวาคม บริเวณส่วนโรงเก็บไม้และสิ่งพิมพ์ ณ เสถียรธรรมสถาน ทำให้ไม้มีค่า ของเก่าที่เก็บเอาไว้ และเอกสารต่างๆ ถูกเผาหมด แต่กระนั้นก็อาจเป็นปาฏิหาริย์บางอย่าง ไม้แกะสลักรูปคุณยายจ๋าถูกไฟไหม้ไปเพียงครึ่งเดียว ตอนเย็นหลังเหตุการณ์ไฟไหม้ ฉันและน้องสาวได้เข้าไปที่เสถียรธรรมสถาน ได้พบสถานที่ซึ่งเคยเต็มไปด้วยของจากอดีต ความทรงจำของคนมากมายที่ใส่รวมกันอยู่ในนั้นถูกไฟไหม้เหลือเพียงขี้เถ้าดำๆ และของที่เหลือรอดอีกเพียงหยิบมือ ฉันและเพื่อนๆ ได้พบกับคุณยายจ๋า ท่านบอกกับเราว่า อย่าไปเสียใจกับสมบัติ ซึ่งเป็นเพียงสิ่งนอกกาย ทุกชีวิตที่บ้านปลอดภัยทั้งหมดก็ต้องรู้สึกขอบคุณแล้ว และยังบอกอีกว่า “เพื่อนมีค่าเมื่อปัญหาเกิด เพื่อนร่วมทุกข์”

ค่ำคืนวันที่ 17 ธันวาคม 2663
ณ เสถียรธรรมสถาน วัชรพล

โดย นางสาวสาธิมา อุดมเวศย์

พุทธสาวิกาสองแผ่นดินไทย - อินเดีย ปี 2554

ภาพบาตรที่บาดตาแต่ไม่บาดใจ

เช้าเวลา 9.05 น. หนูได้ทราบข่าวไฟไหม้จากพี่เอ๋ (ISV Senior) ให้เข้าไปช่วยงานที่เสถียรธรรมสถาน หนูเลยได้สอบถามจากแม่ชี Asmita จึงได้ทราบว่าไฟไหม้ที่เสถียรฯ ตอนตี 4.30 น. ที่โรงเก็บไม้เก็บของซึ่งหนูเคยได้ไปช่วยยกของ เลยทำให้หนูรู้ว่าไฟไหม้ครั้งนี้ได้ทำความเสียหายให้เสถียรฯ พอสมควร หนูจึงตัดสินใจเข้าเสถียรฯ ตอนบ่ายโมง ซึ่งได้นัดหมายกับพี่เอ๋ว่าจะเข้าไปช่วยเก็บของและทำความสะอาดตรงที่เกิดเหตุ แต่เมื่อไปถึงเสถียรฯ ก็ยังเข้าไปไม่ได้ เพราะต้องรอเจ้าหน้าที่พิสูจน์หลักฐาน หลังจากนั้นก็ได้เจ้าหน้าที่ทหารมาช่วยเคลียร์พื้นที่ หนูเลยได้เดินเข้าไปตรงจุดเกิดเหตุที่เข้าได้ใกล้ที่สุด หนูเลยได้เห็นกองบาตรที่ถูกไฟไหม้ ทำให้หนูนึกถึงช่วงเวลาที่บวชตอนเด็กและครั้งล่าสุดพุทธสาวิกาสี่แผ่นดิน ทำให้นึกถึงเพื่อนแม่ชีที่บวชด้วยกัน ซึ่งตอนนี้ทุกคนคงทราบข่าวไฟไหม้ที่เสถียรฯ แล้ว

ภาพบาตรที่บาดตาแต่ไม่บาดใจหนู เพราะตอนที่หนูเห็นสภาพบาตรไฟไหม้ดำ และไม่เงางามเหมือนตอนที่ใช้ในขณะที่เป็นแม่ชี ตอนที่ได้ออกบิณฑบาต ได้ทำกุศลร่วมกับญาติโยม ได้รับใช้ เป็นทั้งผู้ให้และผู้รับในฐานะแม่ชีของเสถียรธรรมสถาน ได้เชื่อมต่อกับญาติโยมมิตรสหายทั้งที่รู้จักและไม่รู้จัก บาตรที่ได้ใช้ร่วมกันรุ่นต่อรุ่น ได้เข้ามาเรียนรู้ธรรมะและปฏิบัติ แต่ในขณะนี้บาตรที่เคยใช้ได้ถูกไฟไหม้ก็ยังคงสภาพบาตร แต่สภาพดำแล้วคงมาใช้เป็นบาตรที่บิณฑบาตไม่ได้ แต่ก็ยังคงมีประโยชน์ที่แปรเปลี่ยนไป และคงถึงเวลาต้องเปลี่ยนบาตรใหม่ ก็อาจเหมือนเสถียรฯ ที่ถูกไฟไหม้เพียงบางส่วน ก็หลงเหลือร่องรอยไฟไหม้และความเสียหายให้เห็น แต่เสถียรธรรมสถานก็ยังเป็นเสถียรธรรมสถาน ที่ยังคงเป็นสถานที่ที่ให้โอกาสสตรีและเยาวชนได้บวชเรียนธรรมะและได้ทำประโยชน์ร่วมกัน ได้แลกเปลี่ยน ได้ถ่ายทอดความรู้ในด้านต่างๆ ได้สร้างเยาวชนอาสาสมัครและอื่นๆ

ขณะนี้คงถึงเวลาที่เสถียรฯ จะได้ปรับเปลี่ยนสถานที่บางส่วนเพื่อทำหน้าที่ของเสถียรฯ ให้ดียิ่งขึ้นและเข้ายุคสมัยกับปัจจุบันและอนาคต โดยที่ทุกคนจะได้โอกาสอันดีนี้ได้สร้างพื้นที่ในเสถียรฯ ร่วมกัน ได้สร้างความทรงจำดีๆ ในสถานที่ดีๆ เช่นนี้ ตามที่หนูเห็นและรู้สึกกับภาพบาตรที่หนูได้ถ่ายไว้ คือภาพบาตรที่บาดตาแต่ไม่บาดใจ

My Memories with alms bowl

เมื่อเสถียรธรรมสถานเกิดเหตุการณ์ไฟไหม้

Bangkok, Thaland - 17 Dec 2020

‘สุข-ทุกข์’ เป็น ‘อนิจจัง’

เห็น ‘สุข-ทุกข์’ เป็น ‘อนิจจัง’

เราจะมีพลังในการใช้ชีวิตอย่างงดงามมากขึ้น

จากเหตุการณ์นี้ทำให้ได้มองทุกแง่มุมของชีวิต ทุกสิ่งล้วนเป็นอนิจจัง วันที่เข้าไปช่วยเห็นตะกร้าที่ใส่บาตรมาเต็มไปด้วยบาตรสีดำ จากที่เคยบวชถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 คราวนั้น บาตรอินเดียที่เคยถือรอรับบาตรจากญาติโยม สีเงินเงาตา เห็นแล้วใจหาย แต่ก็ได้แต่มองในความไม่เที่ยงของทุกสิ่งที่รักและภาพจำที่งดงามในครั้งที่เป็นแม่ชี ระลึกถึงภาพที่ลูกสาวตัวน้อยถือบาตรเดินไปหาคุณยายจำด้วยวัย 1 ขวบ 9 เดือน ที่ถือบาตรอินเดียเป็นภาพที่งดงามและจะเป็นภาพจำของเรา 2 แม่ลูก โรงไม้อันเป็นสถานที่ที่รวมทุกสิ่ง มาตอนนี้เหลือเพียงพื้นที่ว่างเปล่าพร้อมร่องรอยของเถ้าถ่าน กาลเวลาจะเหลือเพียงภาพจำที่งดงามตลอดไป

เยาวชน ISV อาสาสมัครหัวใจโพธิสัตว์

แตะที่ภาพเพื่อรับชมวิดีโอ

"ถ้าเราไม่จาก...ของก็จาก จะทำอะไรก็รีบทำ"

ฉันเดินทางผ่านเสถียรธรรมสถานทุกวัน เพราะเป็นเส้นทางผ่านระหว่างบ้านกับโรงเรียน ในเช้าตามปกติวันหนึ่งนั่งรถผ่านเสถียรธรรมสถานก็ได้เห็นเหตุการณ์ผิดปกติ มีกลุ่มควันและผู้คนมากมายกำลังช่วยกันทำงานบางอย่างอยู่ ด้านหน้าเสถียรธรรมสถานมีรถดับเพลิงอยู่หลายคัน บริเวณกำแพงไม้ไผ่ส่วนหนึ่งยุบตัวลงมา ฉันรู้สึกตกใจกับภาพที่เห็น และเกิดคำถามขึ้นในใจว่า นี่กำลังเกิดอะไรขึ้น?

ในตอนเที่ยงพี่ๆ อาสาสมัคร ISV Senior ก็ได้ติดต่อเข้ามาผ่านแม่ เพื่อขออาสาเข้าไปช่วยเคลียร์พื้นที่ ปัน พี่สาว และแม่จึงตามเข้าไปสมทบช่วยงานหลังเลิกเรียน ปันพบว่าจุดเกิดเหตุถูกไฟเผาไหม้จนโล่งเตียนไปหมด แต่ก็มีของบางส่วนที่ไม่ได้มอดไหม้ไปทั้งหมด โดยเฉพาะบาตรที่ปันเห็นได้ชัดว่ามีรอยไหม้ ทว่าไม่ได้แตกสลายหายไปเช่นเดียวกับกระดาษและไม้ ในขณะที่ปันไปถึง งานเคลียร์พื้นที่ส่วนใหญ่ได้รับการช่วยเหลือจากพี่ทหารไปแล้ว และอีกบางส่วนก็ต้องรอการจัดการอย่างเป็นระบบจากคนที่มีความรู้ในการเก็บพื้นที่ พวกเรา ISV จึงไม่ได้ทำอะไรเยอะมากในวันนั้น

คุณยายจ๋าบอกเล่าสถานการณ์ต่างๆให้ฟัง ปันรู้สึกถึงความไม่เที่ยงของสิ่งต่างๆ "ถ้าเราไม่จาก...ของก็จาก" ปันก็เลยเรียนรู้ว่าไม่มีสิ่งไหนเป็นของเราทั้งหมด ทุกสิ่งต่างก็ได้มาแล้วก็หมดไป อยู่ที่ว่าเราจะนำสิ่งนั้นมาทำประโยชน์ต่อผู้คนได้เพียงใด

ปกติปัน พี่ปอ และแม่จะใส่บาตรทุกเช้า วันต่อมาพวกเราจึงขอโอกาสมาใส่บาตรที่เสถียรธรรมสถานและนำไข่ไก่ที่อาม่า...ย่าของปันส่งมาเป็นอาหารเพื่อช่วยสนับสนุนกำลังให้กับทีมเก็บกู้บ้านมาส่งมอบด้วย แม้ว่าปันจะไม่สามารถทำอะไรได้เยอะมาก แต่ปันก็รู้สึกขอบคุณที่ได้ทำอะไรเพื่อเสถียรธรรมสถานบ้าง

ด.ญ. สาธิดา อุดมเวศย์
เยาวชน ISV และ พุทธ
สาวิกา ปี 2545

ความรักจาก ISV รุ่นเยาว์

เด็กชายเกนอายุ 8 ขวบ ผู้ซึ่งมีคุณยายจ๋ำเป็นไอดอลด้านความดีงาม ได้โทรมาถามป้าในวันที่ได้ดูข่าวจากทีวีว่าบ้านคุณยายจ๋ำไฟไหม้ ด้วยตัวเองก็เคยมาวิ่งเล่นที่เสถียรธรรมสถาน 1 อยู่บ้างจึงรีบโทรหาป้า

เกน: ป้าแอม เกนได้ข่าวว่าบ้านคุณยายจ๋ำไฟไหม้เหรอป้าแอม
ป้า : ใช่ลูก ใครบอกเหรอ
เกน: เกนดูข่าวตะกี้นี้ แล้วคุณยายจ๋ำจะอยู่ที่ไหนล่ะ มีบ้านอยู่ไหม
ป้า: ไหม้ตรงที่เก็บของที่เราเคยไปเดินกันไง แต่คุณยายยังมีที่อยู่ยังไม่เป็นไรจ้ะ เกนอยากทำคลิปส่งมาให้คุณยายจ๋ำ แบบที่เคยทำส่งมาไหม
เกน: ไม่ละ คุณยายจ๋ำต้องยุ่งดับไฟอยู่มันจะเป็นการรบกวน เอาเป็นว่าถ้าป้าแอมเจอคุณยายค่อยบอกว่าเกนเป็นห่วง เกนฝากสตางค์ขายไก่ไปช่วยซ่อมบ้าน 1000 นึงนะป้าแอม
ป้า :โอเค เดี๋ยวป้าชวนยายหนูนาสมทบทุนด้วยดีกว่าเนอะ

จบเรื่องราวความห่วงใยของเกนถึงคุณยายจ๋ำผู้เป็นที่รักเจ้าค่ะ

หัวใจเดียวกันและพันมือ

มิตรภาพสำคัญ...เพื่อนที่ยิ่งกว่าเพื่อนร่วมทุกข์

หนึ่งในเพื่อนร่วมทุกข์ที่เข้ามาช่วยเหลือทันทีที่ทราบข่าวโดยการร่วมฟื้นฟูเสถียรธรรมสถาน 2,000,000 บาท และยังอยู่ร่วมในทุกสถานการณ์ความยากลำบากในระหว่างการเคลียร์พื้นที่ รวมไปถึงยังนำความรักจากพี่น้องชาวสุกี้ MK คือนำอาหารมาเลี้ยงอาสาสมัครที่มาช่วยกันฟื้นฟูเสถียรธรรมสถานในทุกวันที่มีการขนย้ายสิ่งของจากไฟไหม้ นี่เป็นหนึ่งในกัลยาณมิตรที่กล่าวกับท่านแม่ชีอยู่เสมอว่า

“คุณแม่ แจ๊วอยู่ตรงนี้ คุณแม่ซ่อมแซมให้เต็มที่ **เราจะไม่ทิ้งกัน** ขอแค่คุณแม่ได้พักผ่อนบ้างก็พอแล้วเจ้าค่ะ”

คุณยุพิน ธีระโกเมน
บริษัท เอ็มเค เรสโตรองต์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

https://www.mkrestaurant.com/th

บริษัทเกทเวย์ เฮลท์แคร์ จำกัด (สำนักงานใหญ่) 100,000 บาท
http://www.gatewayhealthcare.co.th/index.php

คุณหทัยวรรณ เชื้อแก้ว	50,900 บาท
คุณปิยนุช ระวีแสงสูรย์	10,000 บาท
คุณชัยยศ พิเชฐโชติ	50,000 บาท
คุณพัชราวดี พลศักดิ์	1,000 บาท
คุณชมพู ออรัตนชัย	1,000 บาท
คุณวงศ์รัตน์ ออรัตนชัย	20,000 บาท
คุณวิลาสินี	10,000 บาท
คุณนฤมล ศรีโภคาศรัย	10,000 บาท
คุณกาญจนา แสนคำบุญเรือน	4,000 บาท
คุณจิตติมา	2,000 บาท
คุณนนทกานต์ ศรีเจริญ	1,000 บาท
คุณสุดารัตน์ สุพรรณคง	2,000 บาท
คุณรัฐกรณ์ เพ็งกุล	5,000 บาท
Areesom	10,000 บาท
คุณ เนตรนัย อริยตระกูล	10,000 บาท
คุณช่อผกา วิริยานนท์	10,000 บาท
บจก แมคคา โปรดักชั่น โดยคุณวัลลี วิวรรธนวรางค์	100,000 บาท
พญ. โศนิตา กาศยนันต์	20,000 บาท
คุณรัตนา	20,000 บาท
ปรางทิพย์ คงฤทธิศึกษากร	14,000 บาท
คุณ ทรงศรี พสวงศ์	10,000 บาท
คุณวรรธนี ปาร์มวงศ์	10,000 บาท
คุณสมบูรณ์ สุรพันธ์ไพโรจน์	10,000 บาท
คุณนฤมล เทิดกตัญญูพงศ์	10,000 บาท
คุณศิริพร นิลหยก	10,000 บาท
บจก ทาเลนท์อินเตอร์เทรด	10,000 บาท
คุณพรรณธิดา	10,000 บาท
คุณจรินทิพย์ จารุวงศ์	10,000 บาท
คุณชัยพัฒน์ สหัสกุล	10,000 บาท
คุณเพชรฤดี	10,000 บาท

ท่านสอนว่า

๐ เปลี่ยนร้ายกลายเป็นดีเถิดที่รัก
ทุกข์ยิ่งนักก็แค่มีไว้ให้เห็น
โพธิ์ใหญ่ใบหนาระย้าเย็น
เสนาะเสียงเพียงเป็นลมพัดพา

๐ไฟผงาดฟาดพรึ่บแฝงสีแดงฉาน
โดดเด่นเกินแก่กาลจะเพรียกหา
กำแพงแกร่งเพียงกับเพชรยังค้างคา
เกรียมเกร็ดส่อสายตาพาเศร้าใจ

๐ดงหญ้าบาตรเก่าเก็บแต่ก่อน
หนังสือแทนคำสอนก็มาไหม้
คั่งแค้นคุกรุ่นรุนแรงใด
อิฐเก่าร่วงไร้ใส่ธรณี

๐ซอนทรุดแทบหยุดสุดแตกร้าว
หายใจเข้าออกยาวมิเร็วรี่
อยู่อย่างเรียบร้อยรวมความดี
ธรรมดาทำทันทีรี่สอบทาน

๐เป็นเพียงภาพเพ่งพิศวินิจฉัย
มองต้นโพธิ์ร่มใหญ่ใจไหวผ่าน
นำความรักถักทอบริวาร
นำคำสอนมาประสานผ่านเพลิงพรม

๐ท่าวทบลบทางที่ย่างย่ำ
ย่อมทอดนำสุขทุกข์มาเพาะบ่ม
เพียงผ่านมาผ่านไปในสายลม
ฝึกใจเราให้เย็นร่มชื่นชมมาร

.....

หมายเหตุ:

ระลึกในวันที่เพลิงเผาผลาญ
เสถียรธรรมสถาน
คุณแม่ชีสอนว่า
“ให้เปลี่ยนร้ายกลายเป็นดี”

.....

ดร.เพชร เท่-เหนือ-ไทย
๑๘๑๒๖๓

ท่านแม่ชีศันสนีย์ เสถียรสุต

ผู้ก่อตั้งเสถียรธรรมสถาน

แตะที่ภาพเพื่อรับชมวิดีโอ

เป็นความซาบซึ้งต่อทุกความช่วยเหลือทั้งที่ส่งความห่วงใย ส่งความช่วยเหลือ เข้ามาเป็นอาสาสมัครในพื้นที่ และส่งปัจจัยต่างๆ เข้ามาช่วยเหลืออย่างเต็มกำลัง คลิปนี้จึงเป็นคำขอบคุณของท่านแม่ชีศันสนีย์ เสถียรสุต ที่ส่งถึงกัลยาณมิตรทุกท่าน

ร่วมเป็นพลังแห่งการเปลี่ยนแปลง

ขอเชิญร่วมเป็นหนึ่งในพลังแห่งการเปลี่ยนแปลงเพื่อฟื้นฟูเสถียรธรรมสถานจากเพลิงไหม้ได้ทาง...

ธนาคารกสิกรไทย สาขาซอยวัชรพล เลขที่บัญชี 796-2-02843-2
ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาวัชรพล (รามอินทรา) เลขที่บัญชี 161-212346-0
ธนาคารธนชาต สาขาวัชรพล เลขที่บัญชี 082-6-09613-2

หรือร่วมสนับสนุนการเติบโตอย่างยั่งยืนของชุมชนด้วยการเป็นสมาชิกหนังสือ ธรรมสวัสดี E-MAGAZINE หนังสือวันละบาทที่จะทำให้คุณได้ร่วมเรียนรู้ไปกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันอย่างศานติ เสถียรธรรมสถาน โดยสนับสนุนค่าสมาชิกรายปี ปีละ 365 บาท คุณจะได้รับ ธรรมสวัสดี E-MAGAZINE ส่งให้ทางออนไลน์จำนวน 35 เล่มในหนึ่งปี มาร่วมเรียนรู้และเติบโตไปด้วยกันนะเจ้าคะ

ธนาคารกสิกรไทย สาขาซอยวัชรพล เลขที่บัญชี 796-2-02843-2
ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาวัชรพล (รามอินทรา) เลขที่บัญชี 161-212346-0
ธนาคารธนชาต สาขาวัชรพล เลขที่บัญชี 082-6-09613-2

